

Steun de lijst Lutte Ouvrière-Arbeidersstrijd bij de federale verkiezingen

De afgelopen jaren is de verslechtering van de werk- en leefomstandigheden voor werkers versneld. Door de inflatie is het voor veel mensen onmogelijk geworden om de eindjes aan elkaar te knopen.

Op het werk moet je omgaan met de werkdruk in steeds kleinere teams, waarbij de vermoeidheid zich opstapelt. Terwijl vele anderen wanhopen in werkloosheid.

Veel diensten die essentieel zijn voor de bevolking, zoals ziekenhuizen, scholen, vervoer, zorg voor jongeren in

moeilijkheden, enz. zijn zo onderbemand dat ze voortdurend op het breekpunt staan.

Velen van ons zijn zich ervan bewust dat de maatschappij op een ramp afstevent. Het aantal crises en oorlogen neemt toe en de vernietiging van de planeet gaat steeds sneller.

Ondertussen boeken grote bedrijven zoals BNP Paribas, Engie, Total, Audi... recordwinsten en voeden ze het persoonlijke fortuin van hun belangrijkste aandeelhouders, die ook nog eens bijna geen belasting betalen.

Verkiezingen veranderen het leven niet, maar ze bieden wel de kans, om samen te komen, onszelf te tellen en te beginnen met onszelf te organiseren

Op 9 juni 2024 worden federale, regionale en Europese verkiezingen gehouden. Wat de resultaten ook zullen zijn, ze zullen de situatie van de gewone bevolking niet fundamenteel veranderen. De verkiezingen zullen niet voorkomen dat de crisis verergert. Ze zullen niet voorkomen dat de volgende financiële crash uitbreekt, dat de volgende oorlog uitbreekt. Ze zullen niet voorkomen dat bedrijven als 3M of Bayer het water dat we drinken en het voedsel dat we eten vervuilen. Ze zullen de bazen (privé en overheid) er niet van weerhouden om werkers te ontslaan en hen die overblijven helse werktijden op te leggen.

Lutte Ouvrière stelt geen lijst met beroepspolitici voor. Onze kandidaten zijn leerkrachten, arbeiders, ambtenaren, bedienden, gepensioneerden, studenten, zelfstandigen,

enz. We stellen ons kandidaat om bij te dragen aan het voorbereiden op de strijd die voor ons ligt.

Kapitalisten worden niet gekozen maar zij hebben de macht

De echte macht is in handen van de kapitalisten, diegenen die de banken en de grote bedrijven bezitten. Hun macht komt niet van de verkiezingen, maar van hun eigendomstitels/bewijzen. Politici mogen dan veranderen, de kapitalisten blijven.

De Staten en hun regeringen staan tot hun dienst, ongeacht de politieke kleur van de ministers.

Aandeelhouders van banken en bedrijven kunnen overheidsgeld gebruiken om hun winsten te verhogen ondanks de crisis. Zelfs als ze besluiten om mensen te ontslaan!

Miljonairs en miljardairs kunnen bijna ongestoord belasting ontduiken, hele regio's vervuilen of tot armoede

veroordeelen, volledig legaal.

De Staat blijft de gewone mensen lastigvallen: werkloze werkers, langdurig zieken die uitgeput zijn door het werk, werkers zonder papieren en jongeren in volkswijken. En het zijn de caissières die hun baan verdedigen waar ze de deurwaarders op af sturen, en het zijn de vakbondsmannen die worden veroordeeld, niet de ontslagers!

Het veranderen van het personeel dat de kapitalistische klasse dient, verandert niets in ons leven. We moeten ons voorbereiden op de confrontatie met de echte macht, die van onze uitbuiters!

De kant van de werkers: wij hebben het recht om te leven!

Overall ter wereld, in België en elders, houden mannen en vrouwen de maatschappij draaiende. Het zijn metselaars, verpleegsters, monteurs, fabrieksarbeiders, bedienden, ingenieurs, zorgassistenten, leerkrachten... En dan zijn er nog al diegenen die gratis zorgen voor kinderen, bejaarden en hun omgeving, binnen het gezin of op vrijwillige basis...

Dit is de overgrote meerderheid van de bevolking: de werkende klasse, zij die alleen kunnen rekenen op een loon, een uitkering, een pensioen of de hulp van een familielid om te leven... of te overleven. Velen zijn zonder werk komen te zitten door ontslagen, terwijl vele anderen landen hebben moeten ontvluchten die verwoest waren door imperialistische plundering en oorlog in de hoop werk en een loon te vinden.

Het zijn de werkers die alle rijkdom creëren, het is onze kant die de hele maatschappij draaiende houdt. De maatschappij kan niet zonder arbeiders,

verpleegsters, leraren, boeren, ingenieurs... maar ze zou beter af zijn zonder aandeelhouders en speculanten. Dus onze levens en belangen moeten vóór hun winsten komen! Wij hebben het recht om te leven!

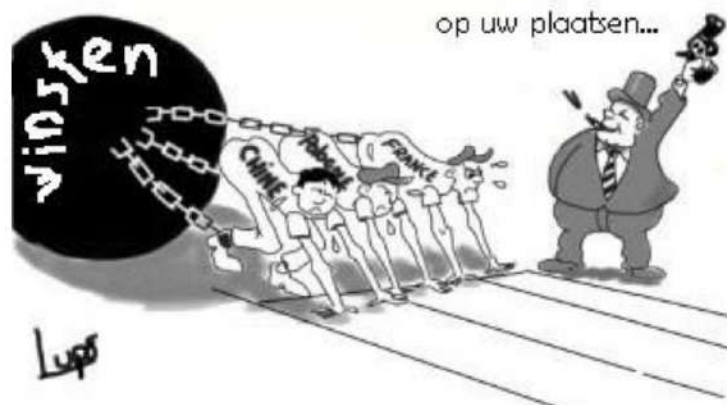
De concurrentie tussen kapitalisten wordt beslecht over de ruggen van de werkende mensen

Overall ter wereld woedt economische rivaliteit tussen de grote kapitalistische groepen om markten, toegang tot grondstoffen en energie te delen tegen de laagste kosten. Om meer winst te maken en marktaandeel te veroveren op hun concurrenten, leggen kapitalisten steeds hardere uitbuiting en lagere lonen op. Kapitalisten concurreren over de ruggen van werkers.

Tientallen jaren lang hebben ze ons gechanteerd met de "competitiviteit". Als we onze banen willen behouden, zeggen ze, moeten we ermee instemmen meer te werken en minder te verdienen.

Het resultaat van al deze opofferingen, al deze tegenslagen, is de algemene verarming van het werkerskamp, hongersnood in veel landen en aan de andere kant van de

samenleving de accumulatie van immense fortuinen. De crisis verergert en het gevaar van verwoestende financiële crises en oorlogen neemt toe.

Economische oorlogen en sociale oorlog

In de dieper wordende crisis wordt de concurrentie tussen kapitalisten steeds heviger. Economische oorlog wordt oorlog tegen elke prijs.

Dat is waar oorlogen om draaien. In Oekraïne vechten Russische en Oekraïense miljardairs nu al bijna twee jaar om de rijke grond en hulpbronnen van Oekraïne... met het vlees en bloed van de arbeiders van beide landen.

Erger nog, deze oorlog wordt in stand gehouden door de leiders van de VS en de Europese landen. Want Oekraïne is ook een inzet voor de grote agro-voedselconcerns, de energie- en uraniummultinationals... En de kapitalisten worden rijker door de verkoop van wapens en hebben hun oog al laten vallen op de rijkdom van de verzwakte Oekraïne en Rusland.

Vandaag de dag worden de voorbereidingen voor oorlog algemeen. Alle landen verhogen hun militaire budgetten, de wapenindustrie bloeit en haar aandeelhouders wrijven zich in de handen...

De oorlog is nog niet op Belgische bodem, maar in naam van de oorlog worden ons al offers opgelegd, zoals hogere energieprijzen en bezuinigingen in ziekenhuizen, scholen en gemeenten, terwijl het legerbudget stijgt. De oorlog tussen kapitalisten is altijd de oorlog van de uitbuiters tegen de uitgebuitenen!

Laten we ons er dus van bewust zijn dat de kapitalisten en hun dienaren in de regering die vandaag bereid zijn om werkers hun loon te ontnemen, ziekenhuizen en scholen op te offeren voor winst en ons tot een burn-out te drijven, morgen bereid zullen zijn om ons de oorlog in te sturen!

Grenzen: dodelijke obstakels voor alle werkers

Nog nooit was de arbeidersklasse in de wereld zo groot. En nog nooit waren de werkers van de wereld zo nauw met elkaar verbonden. De onderdelen die in een autofabriek in België in elkaar worden gezet, zijn gemaakt door arbeiders in Noord-Afrika, China, Polen en Oekraïne. Geneesmiddelen en technologische en wetenschappelijke verworvenheden zijn het resultaat van wereldwijde samenwerking.

Kapitaal circuleert van de ene kant van de planeet naar de andere, met slechts een paar muisklikken. De winsten van de grote multinationals worden vergaard door hun aandeelhouders, die werkers over de hele wereld uitpersen.

Grenzen zijn slechts obstakels voor arbeiders. Europa staat vol met prikkeldraad en grensbewakingspatrouilles tegen mensen die landen ontvluchten die zijn geplunderd en verwoest door kapitalistische oorlogen. De grenzen eisen elk jaar duizenden slachtoffers.

Alle grote partijen richten zich op de zogenaamde "migratiecrisis" en extreemrechts maakt er zijn favoriete onderwerp van. Ze wijzen met de vinger naar de armen die onze levensstandaard bedreigen om de woede af te leiden van degenen die echt verantwoordelijk zijn. Maar het zijn onze eigen kapitalisten en hun partijen die een ravage

aanrichten op de planeet, die haar in vuur en vlam zetten en de laatst overgebleven sociale beschermingsmechanismen ontmantelen!

Extreem-rechts probeert werkers te verdelen in mensen die van hier zijn en mensen die dat niet zijn. Dit is een dodelijke val. Ten eerste omdat de verdeling de werkers verzwakt wat dan alleen de bazen ten goede komt.

Ten tweede omdat **grenzen mensen niet beschermen tegen de oorlogsdreiging die uitgaat van kapitalistische rivaliteit. De Staat is geen beschermer; het is de Staat die zonen en dochters neemt en ze tot kanonnenvoer maakt.**

Dus nee, we mogen ons niet laten meeslepen in de verdeeldheid tussen werkers. We mogen ons niet laten meesleuren door onze kapitalisten in deze oorlogsspiraal. **De enige positieve uitweg uit de chaos van deze maatschappij is samen strijden tegen het kapitalisme, de bron van ellende en oorlog. Weg met de grenzen tussen werkers!**

Proletariërs van alle landen, laten we ons verenigen!

Het motto van de arbeidersbeweging is "*Proletariërs van alle landen, verenigt u*". In de 19e eeuw was de arbeidersklasse in staat om onder dit motto de Socialistische Internationale op te richten en een kracht te worden waartegen de kapitalistische klasse toegevingen moest doen.

De socialistische leiders verraadden het internationalisme in 1914 door in de oorlog de kant van de bourgeoisie te kiezen. Maar het internationalisme werd overgenomen door de arbeiders die de oorlog werden ingestuurd om elkaar af te slachten voor de winsten van de rijken en het beslag van de kapitalisten op de koloniën.

In 1917 keerden de Russische arbeiders hun wapens "*tegen hun eigen generaals*". Duitse arbeiders begrepen de

waarschuwing van de Duitse socialistische militant Karl Liebknecht die, wijzend op de kapitalisten die rijk werden van de berg lijken, tegen hen riep: "*Arbeiders, onze belangrijkste vijand bevindt zich in ons eigen land*". En in Frankrijk wisten arbeiders van de schrijver Anatole France dat "*je denkt dat je sterft voor je vaderland, maar je sterft voor de industriëlen*".

De wapenstilstand werd pas in november 1918 getekend omdat de oorlogvoerende

leiders vreesden dat hun wereldoorlog zou uitmonden in een wereldrevolutie waarin de arbeiders in opstand zouden komen tegen hun eigen uitbuiters en de macht van de kapitalisten zelf zouden bedreigen.

De arbeidersrevolutie die in 1917 in Rusland begon, wierp de adel en de bourgeoisie omver en verspreidde zich naar Duitsland, Finland en Hongarije, maar was niet in staat het kapitalisme daar, of in Italië, Frankrijk of Engeland omver te werpen.

Dus het kapitalisme overleefde. In de Sovjet-Unie onderdrukte de stalinistische dictatuur alle communisten die het vooruitzicht van een wereldrevolutie bleven verdedigen. In Italië, Duitsland en Spanje gebruikte het fascisme terreur om communistische militanten het zwijgen op te leggen.

En de oorlogen begonnen opnieuw, nog gewelddadiger. En ze zijn nooit gestopt. Er was de 2e Wereldoorlog, daarna de oorlogen tegen gekoloniseerde volkeren die in opstand kwamen, in Congo, Algerije, Kameroen, Vietnam...

In het Midden-Oosten zetten de grote imperialistische mogendheden al meer dan een eeuw mensen tegen mensen op: Israël-Palestina, Iran-Irak... Oorlog is permanent en duwt bevolkingen in barbarij. Maar voor de kapitalistische grootmachten is oorlog de enige manier om hun overheersing van deze olierijke regio te behouden, net als van andere regio's in Afrika, Latijns-Amerika, enz.

Zoals Jean Jaurès, de Franse socialistische militant die aan de vooravond van de Eerste Wereldoorlog werd vermoord, zei: "*Het kapitalisme draagt de oorlog in zich, zoals de wolken het onweer*".

Het kapitalisme loopt op zijn laatste benen.

De toekomst van de mensheid is communistisch

In zijn begindagen betekende het kapitalisme, ondanks zijn wrede uitbuiting, vooruitgang voor de mensheid. Het ontwikkelde wetenschap en technologie, verenigde landen en verbond de wereld. Maar na de planeet veroverd te hebben, loopt het kapitalisme nu op zijn laatste benen. De rijksten kunnen alleen maar rijker worden door mensen nog brutaler uit te buiten en door oorlogen te voeren tegen andere kapitalisten.

Dit systeem, met egoïstische winst als enige drijfveer, heeft de meerderheid van de mensheid niets anders te bieden dan ellende en oorlog. Onder het kapitalisme zinkt de mensheid weg in chaos en barbarij.

Het is aan de werkende klasse van de wereld, met al haar componenten, manueel en intellectueel, om de volgende

fase in de vooruitgang van de mensheid te openen.

Overall hebben werkers geen belang bij het eigendom van kapitaal en bedrijven, geen belang bij winstbejag van het kapitalisme. Werkers hebben geen belang bij de oorlogen die worden uitgelokt door kapitalistische concurrentie. Zoals Marx schreef: "proletariërs hebben niets te verliezen dan hun ketenen". Een maatschappij gebaseerd op collectief eigendom is de voorwaarde voor technische vooruitgang en de immense rijkdom die wordt vergaard om uiteindelijk iedereen ten goede te komen, in plaats van zich tegen de mensheid te keren in de vorm van steeds destructievere oorlogsmachines. Bedrijven zouden dan kunnen produceren volgens de behoeften van de hele mensheid. Crises en oorlogen zouden niet langer plaatsvinden en verdwijnen.

Voor de wederopbouw van een revolutionaire communistische partij

De werkers moeten hun eigen partij hebben, een partij die volledig onafhankelijk is van de burgerlijke partijen, die bestaat uit en wordt geleid door werkende mannen en vrouwen, in de bedrijven en de arbeiderswijken.

Een partij die rekening houdt met alle ervaring die de arbeidersbeweging heeft opgedaan, om deze ervaring door te geven en werkers in staat te stellen de uitdagingen die voor ons liggen met een zuiver? geweten tegemoet te treden, en die vooruitzichten biedt waardoor we sterker kunnen worden totdat we in staat zijn het kapitalisme omver te werpen.

Laten we dus, samen met al diegenen die zich bewust zijn van de omvang van het geweld dat het kapitalisme veroorzaakt en de impasse waartoe het leidt, overal bevestigen dat er een ander perspectief mogelijk is, dat van de macht aan de werkers.

**speculatie, oorlogen,
tekorten, inflatie:
kapitalisme leidt ons
rechtstreeks naar de afgrond!**

**Het moet
omvergeworpen
worden!**

Doe mee!

Als je vindt dat ons standpunt gehoord moet worden, help ons dan om het te laten horen! Handtekeningen van kiezers verzamelen om de lijst Lutte Ouvrière-Arbeidersstrijd te kunnen voorstellen, folders verspreiden, vrienden, burens of collega's samenbrengen voor een praatje, een gift doen - alle bijdragen zijn welkom. Neem contact met ons op voor campagnemateriaal! **Je kan tekenen via deze QR-code.**

Isabel Destruyement, leerkracht
lijsttrekker voor het Brussels Gewest

Michel Woodbury, technicus
lijsttrekker voor Henegouwen

Wie zijn wij?

Lutte Ouvrière - Arbeidersstrijd maakt deel uit van de Internationalistische Communistische Unie (trotskistisch), waarvan de bekendste afdeling Lutte Ouvrière in Frankrijk is, met Arlette Laguiller, Nathalie Arthaud en Jean-Pierre Mercier. We nemen een voorbeeld aan Trotsky, de Russische revolutionair en medestrijder van Lenin, die werd vermoord omdat hij nooit toegaf en de communistische ideeën tot het eind verdedigde tegen het stalinisme.

Telefoon : 0470 / 18 82 39 – **E-mail** : contact@lutte-ouvriere.be – **Post** : « BP 54, rue de la Clef, 7000 Mons »
Internet : <https://lutte-ouvriere.be> **Facebook** : Lutte Ouvrière Belgique